

Till trafikförsäkringsbolagen

Jämkning av trafikskadeersättning

Förare, som vid tiden för olyckan befann sig i en psykiskt pressad situation, har efter alkoholförtäring kört mot en stillastående järnvägsvagn av allt att döma i syfte att beröva sig livet. Trafikskadeersättningen har - trots att föraren själv får anses ha uppsåtligt medverkat till de skador han därvid åsamkades - bedömts skäligen bära jämkas till hälften.

I yttrande den 21 januari 1991 anförde nämnden följande.

"NN, som är född 26 november 1955, ådrog sig omfattande frakturer på nedre extremiteterna vid en trafikolycka den 5 maj 1989. Bolagets läkare har ansett att skadorna kan medföra en kvarstående invaliditet i nivå 25 %.

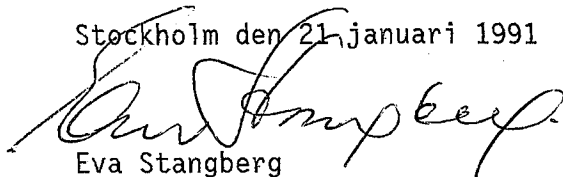
Av utredningen i ärendet framgår bl a följande: NN hade en tid före olyckan varit svårt deprimerad. Han hade också svåra alkoholproblem. Han bodde hos sin bror. Trafikolyckan den 5 maj 1989 föregicks av viss spritförtäring tillsammans med bl a brodern. De blev osams och i vredesmod tog NN sin bil och åkte iväg. Han var helt inställd på att köra ihjäl sig. Med sig i bilen hade han en flaska vodka. Han stannade vid en järnvägsövergång för att vänta på tåget. Medan han väntade drack han av vodkan. Emellertid ångrade han sig då han tänkt över de konsekvenser kollisionen skulle kunna medföra för såväl tågpassagerarna som lokföraren. I stället körde han igenom bommarna och fortsatte bilfärden tills han fick syn på en uppställd järnvägsvagn. Han körde rakt mot den varvid han erhöll de tidigare nämnda skadorna. NN dömdes av Varbergs tingsrätt för rattfylleri. Enligt analysbeviset uppgick alkoholkoncentrationen till minst 1,87 promille. Vidare framgår det av utredningen att NN efter händelsen den 5 maj 1989 gjort åtminstone tre självmordsförsök. Han uppges dock numera inte ha några planer på att beröva sig livet. På grund av sina svåra skador har han inte kunnat återgå till sitt tidigare arbete som rörmontör. Sedan oktober 1990 arbetstränar han på halvtid som lagerarbetare på sin gamla arbetsplats.

Bolaget är av den uppfattningen att förutsättningar för jämkning föreligger i första hand på grund av uppsåt och i andra hand på grund av rattfylleri och vårdslöshet i trafik. När det sedan gäller graden av jämkning anser bolaget att ersättningen i vart fall bör jämkas till hälften.

Mot bakgrund av vad som framkommit beträffande NN:s personliga förhållanden, såväl före som efter trafikskadan och allmänt sociala hänsyn bör, enligt nämndens uppfattning, trafikskadeersättningen i förevarande fall jämkas till

hälften. Enligt nämndens mening måste NN själv anses uppsåtligen ha medverkat till skadan. Emellertid har nämnden funnit, att jämkning av ersättningen med hänsyn till omständigheterna skäligen bör ske till hälften av vad som annars hade kunnat utgå."

Stockholm den 21 januari 1991

Eva Stangberg

I ärendet var två ledamöter skiljaktiga. En av dem förordade att ersättningen till NN borde jämkas till hälften. Han anförde att det med hänsyn till samtliga omständigheter är tveksamt om NN haft sådant uppsåt som bolaget i första hand gör gällande. Däremot finner han klarlagt att NN gjort sig skyldig till rattfylleri och vårdslöshet i trafik. Den andre ledamoten förordade att NN:s ersättning, med hänsyn till rådande praxis inom det aktuella området, borde jämkas till en tredjedel.